

Het hernieuwde taalvariatiebeleid van de Taalunie

dr. Eefje Boef, beleidsmedewerker, Algemeen Secretariaat van de Nederlandse Taalunie

De Taalunie beschouwt 'het Nederlands' als koepelterm voor alle verschijningsvormen van het Nederlands. Naast de standaardtaal is taalvariatie dus ook onderwerp van Taaluniebeleid. In een samenleving die gekenmerkt wordt door toenemende diversiteit is een belangrijke vraag hoe we met taalvariatie willen omgaan.

In het najaar van 2017 is het Algemeen Secretariaat van de Taalunie een traject gestart om haar taalvariatiebeleid te actualiseren. Uitgangspunt in dit traject is het rapport *Variatie in het Nederlands: eenheid in verscheidenheid. Taalvariatiebeleid in Taalunieverband*, opgesteld door de Werkgroep Variatiebeleid van de Raad voor de Nederlandse Taal en Letteren in 2003 (<http://over.taalunie.org/rapport-variatie-nederlands>). Een belangrijk resultaat van het actualiseringstraject zal een hernieuwde visie op taalvariatie zijn en een beschrijving van de implicaties van die visie voor beleid en praktijk. Volgens de hernieuwde visie verdienen alle variëteiten van het Nederlands principieel positieve waardering en ondersteuning, met name omdat ze in de samenleving elk hun eigen functie hebben. Naast appreciatie voor de standaardtaal, moet appreciatie voor taalvariatie een evidentie worden.

Momenteel werkt de Taalunie nog aan de visie(tekst). In deze lezing staan het actualiseringstraject en de uitgangspunten voor de hernieuwde visie op taalvariatie centraal, en wordt bijzondere aandacht besteed aan de mogelijke implicaties voor (de promotie van) dialecten en streektalen.